

Professionals sanitaris: vacunem-nos

Magda Campins Martí
Antoni Trilla Garcia
Jaume Padrós Selma

Cap d'Epidemiologia H. Vall D'Hebron
Cap de Medicina preventiva H. Clínic
President del COMB

Cap professional sanitari pot dubtar que les vacunes han suposat –juntament amb la higienització– la millor eina preventiva de què hem disposat per lluitar contra les malalties infeccioses. I ara la Covid-19 no n'és una excepció.

Mai abans a la història, per una malaltia, hi havia hagut tantes vacunes candidates en desenvolupament i amb una probabilitat tan alta de ser segures i efectives. Aquesta cursa sense precedents per a l'obtenció i l'autorització de vacunes per a la Covid-19 ha

fet que moltes persones, incloent-hi alguns professionals sanitaris, es plantegin si s'ha corregut massa i, com a conseqüència, si seran realment eficaces i segures. I ens fem una pregunta clau: em vacuno quan em toqui o m'espero a veure què passa? Per als professionals sanitaris aquesta pregunta adquireix una dimensió ètica transcendental: faré objecte a vacunar-me, i les mateixes raons en què es basa aquest posicionament personal no seran un obstacle per recomanar la vacunació als meus pacients, familiars i amics?

És obvi que el desenvolupament d'aquestes vacunes s'ha realitzat amb molta rapidesa perquè tot el món està en situació d'emergència sanitària. Però, el més important és que sabem que s'han seguit tots els passos establerts en la metodologia de la investigació científica. I també sabem que hi ha agències independents (FDA i EMA) que han avaluat no només l'eficàcia i la seguretat d'aquestes vacunes, sinó també el procediment emprat. Aquesta avaluació continuarà amb la vigilància postcomercialització a llarg termini. Mereixen la nostra confiança.

Las vacunes contra el coronavirus SARS-CoV-2 no sorgeixen del no-res. Els coneix-

xements i les investigacions que s'han dut a terme amb altres coronavirus, així com la utilització de tecnologies modernes que ja s'han fet servir en la fabricació d'altres vacunes, han permès accelerar-ne el desenvolupament. L'ús de mètodes nous de fabricació, com el del mRNA és un dels elements que poden suposar un abans i un després en el desenvolupament de vacunes contra la Covid-19 i contra altres malalties. Aquesta ràpida obtenció de vacunes sens dubte suposa un gran èxit científic per començar a guanyar la lluita contra aquest coronavirus. Tot i això, sorgeixen preguntes davant les quals encara no tenim resposta: quant durarà la protecció vacunal? La protecció serà elevada tant per a les formes lleus de la malaltia com per a les greus? La seva

jectiu, els professionals sanitaris esdevenim una peça clau per limitar la transmissió, més enllà de ser persones amb risc d'exposició especialment alt. Per damunt de tot, hem de ser referents exemplars per als conciutadans a qui servim i atenem, i que confien en nosaltres. I d'acord amb el nostre compromís ètic amb ells hem de compartir aquesta responsabilitat i vacunar-nos també.

Ens hem de vacunar perquè durant els darrers mesos hem vist patir molts pacients i els seus familiars. Perquè mai havíem vist tanta por i angoixa, tant de dolor, solitud, incertesa i morts. Però fa mesos que estem vivint esgotament, tensió, impotència. Molts cops no hem entès les conductes irresponsables d'algunes persones, però sabem que la majoria ho hem

La vacuna ha passat els controls necessaris

Hem de ser referents per als conciutadans a qui servim i atenem, i que confien en nosaltres

eficàcia serà semblant en totes les edats? Es detectarà algun problema de seguretat –molt infreqüent– un cop administrada a milions de persones? Com ha succeït en tantes ocasions anteriors, anirem obtenint respostes amb el temps. Tot i que ens trobem davant d'incerteses i d'un risc zero inexistent, disposem d'una gran eina que només serà eficaç si assolim una taxa molt elevada de persones vacunades que ens permeti assolir el control de la pandèmia i arribar a la immunitat de grup.

I per aconseguir aquest ob-

jectiu, els professionals sanitaris esdevenim una peça clau per limitar la transmissió, més enllà de ser persones amb risc d'exposició especialment alt. Per damunt de tot, hem de ser referents exemplars per als conciutadans a qui servim i atenem, i que confien en nosaltres. I d'acord amb el nostre compromís ètic amb ells hem de compartir aquesta responsabilitat i vacunar-nos també.

Ens hem de vacunar perquè durant els darrers mesos hem vist patir molts pacients i els seus familiars. Perquè mai havíem vist tanta por i angoixa, tant de dolor, solitud, incertesa i morts. Però fa mesos que estem vivint esgotament, tensió, impotència. Molts cops no hem entès les conductes irresponsables d'algunes persones, però sabem que la majoria ho hem fet bé. Ens hem de vacunar per tots, pels que ho han fet bé i pels que no ho han fet tan bé. Som conscients que molta gent ho està passant malament, perquè ha perdut la feina o pateix pel seu negoci. Ens hem de vacunar perquè aquestes persones puguin tornar a treballar. Ens hem de vacunar per recuperar l'economia. Tots trobem a faltar moltes coses que abans fèiem i que ara volem més, com una abraçada, un petó, una sortida o un sopar amb els amics, o assistir a un concert i a un esdeveniment esportiu. Ens hem de vacunar per aquests moments, per recuperar tot allò que omple la nostra vida. Si algú ha demostrat capacitat de sacrifici aquests mesos ha estat la gent gran. És admirable com han resistit el tancament i la soledat. Ens hem de vacunar per ells, perquè els ho devem. I també pels més joves, que són el present i, sobretot, el futur. La pandèmia ha fet més evident que mai que la salut és cada cop més global i que les desigualtats socials hi tenen molt a veure. Ens hem de vacunar perquè el dret a la salut ha de ser un dret per a tothom.

Per ètica, per protegir-nos i protegir les nostres famílies i pacients, per solidaritat amb la societat i per responsabilitat exemplar, quan ens toqui, vacunem-nos.